

A cigány és a Szent Antal szobor

A cigány elment a templomba imádkozni Szent Antalho', hogy a Szent Antalnak vót nagy szobor fából, faragott. Valamikor a háború alatt minden katonának vót egy kis Szent Antal szobor, tudom a bátyáimnak is. Akkor a cigány elment imádkozni Szent Antalho', hogy valamit el akar lopni és segítse meg, hogy akkor ad neki valami pézt. De akkor vót nekiük egy régi, öreg, kopott, kicseréték egy újra, faragottra, s a cigány annak beszét. A egyházfi meg hallgatta, hogy mit akar ez a cigány. Azt hitte, hogy el akarja lopni a Szent Antal szobrát, akkor a' új szobrot féretette, mer' a cigány azt mondta, ha sikerül a lopás, majd gyün és ad a pörsölybe. És a' egyházfő eltette a szobrot és visszatette a' öreg, kopottat, kicsit. A cigány gyün, nézi: hát ez nem az, aki vót! Aszongya:
– Tóni, há' hun az apád? – aszongya. – Neked nem adok pézt, mer' elbaszod cukorkáro!